

KASTELEN TERUGZETTEN ÉN NOG EENS VANGEN

Catch & release is essentieel om kapitale snoekbaarzen te kunnen vangen. Want hoewel je het wellicht niet zou verwachten, komen bij tijd en wijle dezelfde dikkerds boven water. De opzienbarende verhalen van terugvangsten – mogelijk gemaakt omdat de vissen eerder al eens de vrijheid kregen van hun vanger – in dit artikel zijn het overtuigende bewijs.

TEKST: GERBEN MUL > FOTOGRAFIE: KNEITERLIJST

Catch & release is niet meer weg te denken uit de sportvisserij en wordt ook door snoekbaarsvis-sers steeds meer toege-past. Enerzijds vanwege de verbe-terde en aangescherpte regelgeving, anderzijds doordat het duidelijk is dat de visstand – met name de snoekbaars – op veel wateren de laatste jaren is veranderd. Onder meer doordat troebele, voedselrijke wateren helder werden en daardoor minder vis kunnen bevatten.

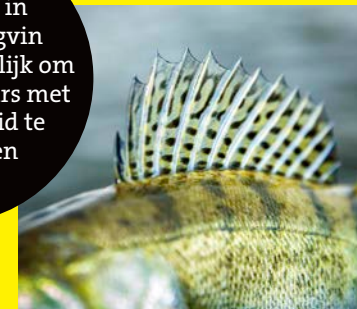
NIEUWE UITDAGING

De aantallen van ‘vroeger’ vang je misschien niet meer, maar er is nog steeds veel mogelijk. Bovendien heb ik de indruk dat veel snoekbaarsvis-sers meer de uitdaging zoeken in het vangen van enkele mooie vissen. Om die kneiters – ook de ‘biggen’ van de toekomst – te kunnen blij-ven vangen, is catch & release essen-tieel. Grote vissen hebben namelijk de beste genen en produceren meer eitjes. Deze kuitfabrieken zorgen voor nieuwe aanwas die de potentie heeft om ook tot recordformaat uit te groeien. Af en toe eten we een zelf gevangen visje, maar alles boven de 65 cm zetten we terug. Dit zijn na-melijk de vissen die voor ons sport-vis-sers het meest interessant zijn.

ONSCHATBARE WAARDE

Tenslotte behoeft het na het lezen van de sterke verhalen in dit arti-kel bijna geen uitleg dat de econo-mische waarde van kapitale snoek-baarzen bijzonder groot is. Als je ziet wat de gemiddelde snoekbaarsvisser met een boot uitgeeft om een dag op het water te zijn, dan is een grote snoekbaars zijn gewicht écht meer dan goud waard! Bovendien zijn de vreugde, emoties en napraat bij een vangst van formaat van onschatbare waarde. Onder gelijkgestemden ko-men tijdens de vispraat vroeg of laat immers altijd weer de prachtige ver-halen voorbij van die ene machtige kneiter – en die zijn onbetaalbaar!

De ‘barcode’ in de voorste rugvin maakt het mogelijk om iedere snoekbaars met 100% zekerheid te identificeren

BARCODE

Hoe ouder de snoekbaars, des te beter deze individueel te herken-nen is. Dat zit hem niet alleen in de afmetingen. Door de jaren heen krij-gen snoekbaarzen meer karakter. Ze hebben krassen en putjes op de kop.

Een typische, eigen bouw. Vinnen schuren af of splijten. Al deze eigen-schappen maken dat we een grote snoekbaars kunnen herkennen. Tevens kunnen we snoekbaars met 100% zekerheid identificeren aan de hand van de ‘barcode’ die in de stel-kelkam verborgen zit. Deze is voor iedere vis uniek! Aangezien het vlies tussen de stekels transparant is, kun je de barcode aan beide zijden van de vis aflezen – als de stekelkam omhoog staat op het kiekje. Dit biedt de mogelijkheid om vissen heel precies met elkaar te vergelij-ken; ook als ze met de andere flank op de foto zijn gezet.

De auteur met een snoekbaars van 98 cm die hij op 4 november 2015 ving.

Zijn maatje Igor Vucenic met dezelfde vis op 12 november 2015.

Details die aantonen dat het dezelfde snoekbaars betreft.

>>>TWEE KEER IN EEN WEEK

Samen met maatje Igor lig ik in de herfst op de grote rivier, lekker een dagje verticalen. Een bepaalde stek loopt erg goed: eerst vangt Igor een dikke rivierbeer van 96 cm, zelf mag ik met een fraaie vis van 85 cm op de foto. We besluiten dus om nog maar een rondje te doen. En nog één, en nog één. Eigenlijk wil ik al aftaaen, maar Igor wil nog door. “Kom op, Gerbo! Niet zomaar opgeven.” Dus doen we nog een paar rondjes. Uit het niets komt weer die ene onvervalste mokerslag die je hele dag goedmaakt. Vette drill, kromme pook en even later ligt er een prachtige, strakke 98 cm op de plank! Dank voor de tip Igor.

De week erna vatten we het plan op om de stek vanuit een geankerde boot maar eens te bestoken met dode aasvissen. Vervolgens liggen we de hele dag suf voor ons uit te kijken, want er gebeurt natuurlijk helemaal niks. We praten onszelf weer moed in: de stek is goed, ze komen vanzelf! Laat in de middag krijgt Igor een mooie wegloper. Als hij besluit de vis af te stoppen en aan te slaan, volgt een heerlijk takelfestijn. Een dikke snoekbaars drillen in de volle stroming; we kunnen het iedereen aanraden! We gaan compleet uit ons dak als Igor met 98 cm zijn toenmalige PR pakt. Pas een paar dagen later realiseer ik me dat dit wel eens dezelfde vis kan zijn. De barco-decheck geeft 100% uitsluitsel: ja hoor, dezelfde. Catch & release, dan heeft je vismaat er ook lol van!

>>

>> PELAGISCHE DUBBEL

De afvoer op de rivieren is goed in januari 2018, dus besluiten we met een paar boten het stromende water op te gaan en tevens enkele aangrenzende plassen op halfwater te bestoken. We starten op de rivier, maar het is die dag op de plas te doen. Daar verschijnt direct een mooi signaal op de sonar en tikt vismaat Pieter even later een mooie 87 cm in de boot. Vervolgens weten we nog een mooie tachtig- en negentigplusser te foppen. Igor maakt het nog gekker door zijn gast Mike Hemprig een dikzak van 99 cm te laten vangen en zelf ook even met een 98,5 cm te poseren. Heerlijk als alles lukt!

Deze dag staat in ons geheugen gegrift, dus als de omstandigheden in december 2019 haast identiek zijn gaan we weer de rivier op. 's Middags belt Raymond Dekkers me op: "Kun je even komen? Ik denk dat ik 'm heb, de meter!" Vol gas gaan we zijn kant op, want deze vis willen we natuurlijk wel even zien. Ray tilt een beer van een vis uit het net die de meter net niet aantikt: 99 cm. Maar wat een dikzak zeg! Twee dagen later moet ik aan de vis van Mike denken, dus tover ik de foto op het scherm voor de barcodecheck. Dezelfde vis, hoe bestaat het?!

Kapitein Igor poseert met een dikkerdje van 99 cm dat Mike Hemprig op 9-12-2018 bij hem in de boot ving.

Raymond Dekkers gaat bijna twee jaar later (december 2019) met dezelfde vis op de foto.

DEZEELFDE VIS WERD IN TWEE JAAR TIJD DRIE KEER OP DE FOTO GEZET – BIJ DEZEELFDE TWEE KRIBVAKJES

Cees Rits poseert eind 2012 met de vis die dan 92 cm meet.

Een jaar later tikt dezelfde vis in de handen van Casper van der Vlies 98 cm aan.

Als Robert Noorland de vis in november 2014 vangt is ie weer gegroeid: 99 cm.

>> VAN 92 NAAR 98 NAAR 99 CM

We schrijven eind december 2012. Cees Rits dobbert op één van onze grote rivieren. Net na kerst is hij toe aan een lekkere beukert op zijn hengel – en die krijgt ie ook: 92 cm! Een puntgave vis, geen schubje verkeerd en Cees is weer goed gemutst. Bijna een jaar later is Casper van der Vlies op een mistroostige decemberdag op hetzelfde stuk rivier aan het vissen. Ook hij krijgt een dikke poeier, waarna de hengel zo krom gaat als een hoepel. Even later ligt er een riviermonster van 98 cm in de boot! Fast forward naar december 2014: Robert Noorland maakt een drift op hetzelfde stuk rivier. Hij krijgt een kleun op de bijhengel en mag met een schitterend nieuw PR op de foto: 99 cm! Als we later over deze vangsten zitten te praten, blijkt dat die op dezelfde twee kribvakjes werden genoteerd. Er gaat een alarmbelletje af, ik vergelijk de foto's en ja hoor: drie keer dezelfde vis! Saillant detail is dat deze grote snoekbaars tussen 2012 en 2013 nog even een groeispuurt van 5 cm maakte, maar daarna slechts 1 cm extra aantikt. Uiteraard zijn in de jaren daarna door diverse pikeurs nog de nodige driftjes gemaakt bij deze kribben, de zo vurig gehoopte klap bleef echter uit. Maar wie weet komt deze kneiter nog eens langs bij iemand in de boot!

Een vis uit de buitencategorie (103,5 cm!) voor Jesse Hebing.

Vier dagen later plukt hij dezelfde 'pannenkoek' nog eens van de bodem.

>> PANNEN-KOEKENSTEK

In december 2018 kolkt het water ouderwets door één van onze grote rivieren: dé omstandigheden om een grote zander te haken. Jesse Hebing heeft een zesde zintuig voor riviermonsters en weet waar hij moet zijn. Vismaat Roel Trum heeft 'schepdienst' want Jesse haakt een gruwelijk monster en vangt een kneiter uit de buitencategorie: 103,5 cm, een nieuw PR!

Een paar dagen later bestoken ze dezelfde stekken. Die ochtend ziet Jesse op zijn sonar op exact dezelfde stek weer een pannenkoek, maar 'ze willen 'm nie vatten'. Na andere stekken te hebben bevestigd, besluiten ze nog even langs de 'pannekoekenstek' te gaan. Dat resulteert in een flauwe aanbeet, die wordt gevolgd door enkele heftige bonken. Ze weten genoeg: weer een monster! Als de vis bovenkomt zien ze meteen dat het hoogstwaarschijnlijk om dezelfde vis als de week daarvoor gaat. Dit vermoeden wordt bevestigd na het bestuderen van de foto's. Ongehoorlijk: in één week tijd je PR evenaren met dezelfde vis op dezelfde stek. We hadden meesterschepper Roel deze vis als geen ander gegund, maar die liet weten niet in te zijn voor een 'tweedehands-metervisje'.

Een kneiter van 101 cm voor Jesse Hebing in december 2016.

>> DRIE VISSEN, DRIE METER

Dit verhaal begint eind december 2016 met een appje van Jesse Hebing. Hij schrijft dat ie na een zeer taaie dag toch weer die ene kiezelharde opdonder kreeg en uiteindelijk met een 101 cm lange vis op de foto mocht! De foto's liegen er niet om: een werkelijk puntgaaf stekelvarken in een grauwe winterse setting – heerlijk.

Een week later appt Pieter Smit me dat Jeroen Hoving in de boot bij Raymond Dekkers een metersnoekbaars heeft gevangen (werpend!). Omdat ze op hetzelfde traject vissen als Jesse, vraagt Pieter me om eens goed naar de foto's te kijken voor de dubbelcheck. In eerste instantie is het moeilijk te zien: de vissen hebben dezelfde bouw, maar hebben geen gemakkelijk herkenbare kenmerken zoals littekens. Pas

als ik later een andere foto met de stekelkam onder ogen krijg, kan ik ze matchen: 100% de-

Het goed en nauwkeurig meten van je vangst is zoals uit dit verhaal blijkt wel een dingetje

Jeroen Hoving vangt dezelfde vis een week later (6 januari 2017)

Lucian Sorin Cuzescu blijkt deze vis in 2016 op dezelfde locatie te hebben gevangen.

zelfde vis. Bizar: een metervis die in één week tijd twee keer wordt gevangen! Een paar weken later krijgt dit verhaal nog een extra wending. Robert Noorland wijst me op een Facebookberichtje van ene Lucian Sorin Cuzescu. Die zou in oktober 2016 op dezelfde locatie vanaf de kant een snoekbaars hebben gevangen van maar liefst 110 cm! De foto is helaas te klein om de vangst te vergelijken met de metervis van Jesse en Jeroen, dus stuur ik Lucian een bericht waarin ik vraag naar zijn vangstverhaal en een betere foto. Die krijg ik, maar op de foto ontbreekt de barcode. Toch staat voor mij vast dat dit dezelfde vis is. De bouw, de flauwe bult op de schedel, het relatief kleine en puntige borstvinnetje, een kras ca. 10 cm achter het oog en de schakering van de rugstrepen zijn – als je heel goed kijkt – hetzelfde. Het enige verschil is de nauwkeurigheid van het meten: dit goed doen is zoals uit dit verhaal blijkt wel een dingetje.

>>

Al snel had ik een paar overduidelijke 'matches': vissen met zeer herkenbare beschadigingen

Een snoekbaars van 80 cm die in één maand tijd maar liefst vier keer werd gevangen.

>> DOUBLEREN OP DE PLAS

Afgelopen jaar was pensionado Charles Røling nogal eens te vinden op een bepaald plasje. Daar gooide hij – vaak vergezeld door andere spaghettistok-liefhebbers – zijn pennetjes uit. Met succes: in de groepsapp regen de foto's van dikke vissen zich

aaneen. Veel vissen van achter in de 70 cm en begin 80, maar gek genoeg geen grotere. Na de zoveelste melding van een 80+er rees natuurlijk de vraag of er niet af en toe eens dezelfde vis tussen zat. Dus zat ik op een avond achter mijn beeldscherm 80+ers uit het plasje te vergelijken. Al snel had ik een paar overduidelijke 'matches': vissen met zeer herkenbare beschadigingen zoals krassen en gespleten vinnen en staarten. Na het filteren van de lijst kwam ik tot een opmerkelijk rijtje dubbelvangsten:

- Een vis van 80 cm werd 2 x gevangen;
- Een vis van 83 cm werd 2 x gevangen;
- Een andere vis van 83 cm werd eveneens 2 x gevangen;
- Een vis van 82 cm werd 3 x gevangen;
- Een vis van 80 cm werd 4 x gevangen.

Het wordt nog gekker als je weet dat al deze vissen in juni 2019 werden gevangen! Als je bedenkt hoe blij de gemiddelde snoekbaarsvisser is met de vangst van een 80 cm+ vis, dan is het belang van C&R wel duidelijk. Wees dus zuinig op je stekken. Al deze vissen zijn teruggezet, dus we kijken met spanning uit naar volgend seizoen. Dan kunnen we hopelijk zien of deze vissen weer een paar centimeter zijn gegroeid!

>> CHECK, CHECK, DUBBELCHECK

Mocht je vermoedens van en/of twijfels hebben over een mogelijke dubbelvangst, mail de foto's dan naar me toe (kneiterlijst@gmail.com). Dan doe ik heel graag even een check om te kijken of het wellicht dezelfde vis is. Goede vangst en doe jezelf – en andere sportvissers – een lol: eet er gerust af toe eentje op, maar voor de échte kneiters geldt *please, catch & release!*

>> NIEUWE KNEITER-TECHNIEK

Variëren in technieken levert vis op. Zo heeft het werpend vissen vanuit de boot een enorme vlucht genomen en zie je ook dat het 'ouderwetse' penvissen weer wordt opgepakt. De komst van moderne sonarapparatuur heeft de pelagische snoekbaarsvisserij op de kaart gezet én de kijk op het gedrag van snoekbaars veranderd. Vooral in diepere plassen waar het steeds moeilijker werd, bleek uit de sonarbeelden best nog een visje te zwemmen. Pelagisch komen er vissen in de boot – ook op wateren waar ik het nooit (meer) had verwacht – die naar mijn overtuiging anders echt nooit waren gevangen. Van die periode heb ik inmiddels een enorme berg met foto's van grote vissen verzameld, maar gek genoeg is daar slechts één keer een match uit gekomen – zie onderstaande foto's. Vismaat Robert Xhofleer herkende deze snoekbaars nog dezelfde avond toen wij deze naar hem appten! Igor ving deze vis namelijk voor de eerste keer in maart 2019, om hem/haar vier maanden later een halve centimeter groter opnieuw te pakken.

Op 8 maart 2019 pakt Igor Vucenic een mooie vis van exact 90 cm.

In de zomer van 2019 is de vis wat minder dik, maar wel een halve centimeter groter.